

ANA ŠORETIĆ / Ana Schoretits, u jeseni 2003.

vuš

vuš broji med strastvene pišake, zbog čega ne triba vozačke iskaznice, niti kakovoga turing-kluba

kot pravi svitski gradjan putuje bezobrazno prez pasoša tr drugog papira, graničarom nazlobno zasoli svakidanju supu

šiom-barom, prez plaće i činža, si vuš kot podstanar prostira svoju stelju iz rozecke svile tr srebrnih trakov

vuš cijeni francuski parfem pa rado minja svoj domicil

kot pravi gurme vuš voli već špecijalitete glavnih restoranov nego na oblok van hićenu torbu McDonald'sove hrane

u modi daje prednost kineskomu dizajnu prez svakoga firlefanca tr nepotribnoga šnik-šnaka

jedinu iznimku si dopusti na dan vjenčanja –
onda si obliče transparentnu bluzu talijanskoga formata

frizerski saloni, dušeci gel pa britvice čvaljavih brijačev su joj suspektne,
već ljubi tupirane vlase domaće meštrije

kot osvidočena konzervativna se brani drugih ideologijov pa svakoga obnavljanja gospodarstvenih, društvenih i crikvenih poslov
premda odurava demonstracije, zagriženo hasnuje svoje demokratsko pravo
vuš minja političke partije prez srama

vuš nij razgovorna, zbog koga razloga i ne voli telefonirati
jedini grih protiv ove drži je nje oduševljenje za SMS

nekoga dana ćedu nju predložiti za alternativnu Nobelovu nagradu,
jer se žilavo i konzekventno brani svake kemije!

Čitala: Ana Schoretits